

ning. Læg Mærke til, at Kommissionen mente, at foruden Tilskuddet straks skulde der siden komme et forøget Tilskud. Hvorledes det er begrundet, kan det ærede Medlem jo nærmere studere i Kommissionsbetænkningen, og det skal jeg af gode Grunde ikke komme ind paa her.

Men naar det ærede Medlem tror, at dette Lovforslag skulde være begrundet i Hensynet til at komme enkelte Personer til Hjælp, da er det en Misforstaaelse af denne Sag, en Misforstaaelse, som det ærede Medlem jo meget godt maa kunne forstaa, er til Stede. Det ærede Medlem ved jo meget vel, at Spørgsmaalet om de offentlige Skolers Stilling til de private Skoler er et stort Principspørgsmaal, og dersom man her i denne høje Sal er af den Mening, at det ikke har Samfundsinteresse, at der bevares private Skoler, fri Skoler, ved Siden af de offentlige, saa skal man naturligvis ikke vedtage denne Lov. Men det Parti, som jeg tilhører, har jo udtalt sig for, at der bør gives Tilskud til private Skoler, og det ny radikale Parti har udtalt, at der kan gives Tilskud til dem, saa Forslaget kommer i alt Fald ikke i nogen principiel Strid med disse to Partier.

Jeg tror nu ikke, at det vil være forstandigt her at komme ind paa en mere grundig Drøftelse af dette store Spørgsmaal. Det vilde føre meget vidt, og det er jo sikkert nok, at Spørgsmaalet om, hvorledes Folkeskolen skal være, har været Aarsag til voldsomme Partikampe andre Steder i Verden. Jeg tror ikke, det er nødvendigt i dette Øjeblik at drage de store Principspørgsmaal frem, men man kan med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det er ønskeligt at bevare Privatskoler i dette Øjeblik, ikke se bort fra, hvad Fremtiden kan bringe. Vi have jo nu et radikalt Parti, som har sat paa sit Program, at Lærerne ved den offentlige Skole skulle have Ret til at begære sig fritagne for at give Undervisning i Religion. Hvis dette Program bliver virkeliggjort saaledes, at Forældrene skulle være nødte til at finde sig i, at den offentlige Skole ingen Religionsundervisning giver, bliver Spørgsmaalet om Betingelserne for Privatskolens Eksistens ogsaa aktuelt her i Landet. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, idet jeg mener, at de store Principspørgsmaal om vort Skolevæsen bør vi lade ligge.

Jeg har motiveret det, der her foreslaas, som en Lejlighedslov, der fortsætter i det Spor, som blev angivet ved Loven af

1902, og som tager Hensyn til visse Forhold, der ere fremkaldte ved Almenskoleloven. Hele dette store Principspørgsmaal skal jeg, som sagt, lade ligge, men enhver kan forstaa, at det, man tilsigter ved denne Lov, er ikke at hjælpe nogle Personer, om hvilke man kan sige, at de jo tidligere ere blevne hjulpne. Det er jo en meget vanskelig Stilling at være Bestyrer for en privat Skole, og hvis en saadan Skolebestyrer privat spurgte mig om min Mening, vilde jeg sige, at jeg vilde ikke tilraade ham at fortsætte. Nej, det er et Samfundsspørgsmaal, der er knyttet til disse Skolers Fortsættelse. Men jeg kan forstaa, at det ærede Medlem, som maaske ikke har studeret Karl Marx tilstrækkelig grundigt, er imod Privatskolen, thi det er jo den Retning, i hvilken Strømmen gaar her i Landet. Jeg vil imidlertid anbefale ham at studere Karl Marx. Jeg har ikke selv gjort det; men jeg har fra paalidelig Kilde faaet at vide, at Karl Marx var Tilhænger af Privatskolen, og jeg tvivler heller ikke om, at naar det ærede Medlem studerer sine Klassikere, vil han ogsaa blive en Tilhænger af den private Skole. Jeg vil derfor ved denne Lejlighed raade det ærede Medlem til at give vort Forslag sin Stemme, da han aabenbart ikke kender sine Klassikere tilstrækkeligt.

At gaa ind paa det Andragende, som har foranlediget dette Lovforslags Fremkomst, finder jeg ikke Anledning til. Det indeholder jo en Drøftelse af mange Spørgsmaal. Det tager Sigte paa, at man ønsker, at de Privilegier, som ere tillagte den offentlige Skole fremfor den private, skulle fjernes. Det Spørgsmaal vil maaske komme til Forhandling i næste Rigsdagssamling; jeg tvivler ikke om, at det er et Spørgsmaal, som vil trænge sig paa, men det foreligger ikke her. Dette Forslag er jo en Overgangslov, som kun skal gælde for et Aar, og som tilsigter at gøre det muligt for de private Skoler at fortsætte paa nogenlunde taalelige Vilkaar i det kommende Aar, idet man forventer, at det store Spørgsmaal, som ligger bagved, da vil blive optaget til Lovgivningsmagtens Overvejelse til næste Aar.

Harald Jensen: Jeg skal ikke følge den ærede Ordfører for Forslagsstillerne i hans ret vidt svævende Udtalelser, der nærmest havde til Hensigt at skjule Sagens Kærne. Jeg skal ikke omtale, hvorledes Karl Marx ser paa dette Spørgsmaal, jeg skal kun sige, at jeg heller ikke principielt er nogen absolut Modstander af Privat-